

בבא קמא צז

ר' מאיר	חכמים	
עבדים כמקרקעי דמי	עבדים כמטלטלין דמי	לפי משנתינו
עבדים כמטלטלין דמי	עבדים כמקרקעי דמי	לפי הברייתא

אחד מהם	השני	הדין
ברי – ברשותי ילדה	שמא - שותק	ברי זוכה
שמא	שמא	יחלוקו
ברי	ברי	ר' מאיר – ישבע המוכר שברשותו ילדה
		חכמים – אין נשבעין לא על העבדים ולא על הקרקעות וישאר בחזקת המוכר

קושי בפסיקת רב

רב- כר' מאיר עבדים במקרקעי דמי	רב דניאל בר רב קטינא בשם רב התוקף בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה - פטור, ואי ס"ד עבדא כמקרקעי דמי, אמאי פטור? ברשותא דמריתא קאי! שלא בשעת מלאכה וניחא לו שלא יתעצל עבדו	תירוץ
--	--	--------------

התוקף ספינתו של חבירו ועשה בה מלאכה,

ר' רב	שמואל
רצה - שכרה נוטל, רצה - פחתה נוטל	אינו נוטל אלא פחתה
רב פפא - לא פליגי	הא דלא עבידא לאגרא
עוד הסבר - הא והא דעבידא לאגרא	הא דנחית ליה אדעתא דאגרא (פחת=משלם כשעת הגזילה)

רב הונא	נשדק ממש	נפסל הרי שלך לפניך (אין שינוי ולכן אין קניין)	קושי	תירוץ
		פסלתו מלכות	פסלתו מלכות=יין והחמיץ ובמשנה כתוב משלם כשעת הגזילה	יין – נשתנה טעמו
רב יהודה	פסלתו מלכות	פסלתו מדינה זו אבל יוצאה במדינה אחרת	פסלו מלכות=תרומה ונטמאת ובמשנה כתוב הרי שלך לפניך	בפסלתו מלכות ניכר ההיזק

המלוה את חבירו על המטבע ונפסלה המטבע,

רב	שמואל
מטבע היוצא באותה שעה	יכול לומר לו לך הוציאו במישן

קושי על הבנת רב נחמן בדברי שמואל

שמואל	ברייתא
לך הוציאו במישן ↓ רב נחמן – רק אם יכול להגיע למישן	אין מחללין על המעות שאינם יוצאות, כיצד? היו לו מעות כוזביות, ירושלמיות או של מלכים הראשונים - אין מחללין; הא של אחרונים דומיא דראשונים - מחללין!
תירוץ רב נחמן	כשאין מלכויות מקפידות זו על זו